

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 28 ΣΕΠ. 1990

Αριθ. Πρωτ. 6

ΣΧΕΔΙΟΝ

Προς
το Υπουργείο Δικαιοσύνης
(Δ/ση Νομοπ/κής Εργασίας-Τμήμα 4)

Ενταύθα

Σε απάντηση του συνημμένου σε φωτοτυπία εγγράφου ερωτήματός σας, έχομε την τιμή να σας γνωρίσουμε ότι η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

1. Προϋπόθεση της υπάρξεως του κατ'άρθρ.358 του Ποινικού Κώδικα εγκλήματος της παραβιάσεως της υποχρεώσεως για διατροφή είναι, μεταξύ των άλλων και το ότι η υποχρέωσ για διατροφή εκ του νόμου έχει αναγνωρισθεί (έστω και προσωρινά) με δικαστική απόφαση. Η δικαστική απόφαση μπορεί να είναι είτε απόφαση ημεδαπού δικαστηρίου, είτε απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου, στην περίπτωση όμως υπάρξεως αποφάσεως αλλοδαπού δικαστηρίου, για να έχει εφαρμογή το άρθρ. 358 Ποιν. Κώδικα, θα πρέπει η απόφαση του αλλοδαπού δικαστηρίου να έχει κηρυχθεί εκτελεστή στην Ελλάδα κατά το άρθρ 905 (σε συνδυασμό με το άρθρο 323 αριθ.2 έως 5) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (πρβλ.Μπουροπούλου, Ερμηνεία του Ποινικού Κώδικα υπ'αριθ.358, σημ.6, σελ.643).

2. Το κατ'άρθρ.358 του Ποινικού Κώδικα έγκλημα της παραβιάσεως της υποχρεώσεως για διατροφή ανήκει στα καλούμενα γνήσια εγκλήματα παραλείψεως (πρβλ. Α.Π.998/1981, Ποιν Χρ.ΑΒ, 283, Μπουροπούλου, Ερμηνεία του Ποινικού Κώδικος, υπ'αριθ. 358, σελ. 642, Χωραφά, Ποινικόν Δίκαιον, 1978,

έκδοση υπό Κ. Σταμάτη, σελ. 161 και 163) και όχι στα κατ'άρθρ. 15 του Ποινικού Κώδικα δια παραλείψεως τελούμενα εγκλήματα (όπως είχε δεχθεί παλαιότερα η Α.Π. 134/1955, Ποιν. Χρον. Ε, 349, επικρινόμενη από τον Μπουρόπουλο, ο.π., υπ'άρθρ. 358, σημ. 3). Αφού συνεπώς το ως άνω κατ'άρθρ. 358 Ποιν. Κώδικα έγκλημα είναι γνήσιο έγκλημα παραλείψεως, ως τόπος τελέσεως του εγκλήματος αυτού θεωρείται, κατ'άρθρ. 16 του Ποινικού Κώδικα, ο τόπος, στον οποίο ο υπαίτιος όφειλε να επιχειρήσει την ενέργεια που παρέλειψε (Χωραδά, ο.π., σελ. 420) και ειδικότερα ο τόπος στον οποίο ο δράστης όφειλε να καταβάλει τη διατροφή ή στον οποίο κατοικεί ή διαμένει ο δικαιούχος (Μπουρόπουλος, ο.π., υπ' αριθ. 358, σημ. 3, πρβλ. και την Α.Π. 134/1955, Ποιν. Χρ. Ε, 350, εκκινούσα από την αποκρουόμενη εδώ άποψη του χαρακτήρα του εγκλήματος ως εγκλήματος δια παραλείψεως τελουμένου και δεχομένη ότι τόπος τελέσεως του εγκλήματος είναι ο τόπος της περιελεύσεως του δικαιούχου σε στερήσεις ή του εξαναγκασμού του να δεχθεί τη βοήθεια άλλων).

3. Ενόψει των όσων εκτέθηκαν παραπάνω παρέπεται ότι η νομική υπηρεσία, στην οποία έχει ανατεθεί η αρμοδιότητα και η ευθύνη της διενέργειας όλων των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 του Ν.Δ/τος 4421/1964 "περί κυρώσεως της υπογραφείσης υπό της Ελλάδος την 20ην Ιουνίου 1956 πολυμερούς Συμβάσεως περί διεκδικήσεως διατροφής εις την αλλοδαπήν", μπορεί, ενόψει του ότι το κατ'άρθρο 358 του Ποιν. Κώδικα έγκλημα της παραβιάσεως της υποχρεώσεως για διατροφή διώκεται εξ επαγέλματος (και όχι κατ'έγκληση, εξαιρέσει των παρακάτω στο στοιχείο γ περιπτώσεων), να ζητήσει από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών να ασκήσει ποινική δίωξη, υπό τον όρο ότι θα συν-

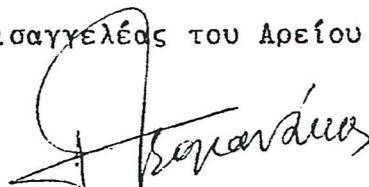
τρέχουν και οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η τυχόν υπάρχουσα αλλοδαπή δικαστική απόφαση για διατροφή εκ του νόμου να έχει κηρυχθεί εκτελεστή στην Ελλάδα (κατά πως ανω στον αριθμό 1 εκτεθέντα).

β) Ο τόπος τελέσεως του εγκλήματος (κατά τα ως ανω στον αριθμό 2 εκτεθέντα) να κείται εντός των ορίων της Ελληνικής Επικράτειας.

γ) Αν το έγκλημα τελέσθηκε στην αλλοδαπή θα πρέπει, για να ασκηθεί ποινική δίωξη, να συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 6 του Ποιν.Κώδικα (αν δράστης του εγκλήματος είναι ημεδαπός) ή του άρθρου 7 του Ποινικού Κώδικα (αν δράστης του εγκλήματος είναι αλλοδαπός).

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Γεώργιος Πλαγιανάκος

